

ringer, f.eks. til kabellægning under hensyn til forsynings sikkerheden eller i forbindelse med aktivitetsudvidelser, skal falde uden for loftet, jf. bestemmelsen.

Det vil i reglerne kunne pålægges Energitilsynet at sikre, at indtægterne for virksomhedernes ydelser samlet set ikke overstiger indtægtsloftet.

Aftalen med ELFOR indebærer, at loftet for tariffene skal gælde for virksomhederne under et. Det forventes, at fremtidige individuelle effektiviseringskrav vil skabe plads for, at Energitilsynet kan tage hensyn til de behov for forhøjede tariffer, som en del virksomheder kan få, fordi de i den første reguleringsperiode har valgt at holde lavere priser, end de foreløbige indtægtsrammer gav mulighed for.

Derimod giver den aftalte fremtidige prisregulering ikke som den gældende indtægtsrammebekendtgørelse mulighed for automatisk regulering af de fremtidige tariffer med den over- og underdækning, som er opstået i den første reguleringsperiode fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2003, hvis dette medfører en overskridelse af loftet nævnt i stk. 2. Det er derfor i bestemmelsen præciseret, at over- og underdækning for den nævnte periode ikke må kunne påvirke det i 2. pkt. nævnte loft.

Da principperne for den fremtidige indtægtsrammeregulering er en integreret del af aftalen med ELFOR, indebærer de enkelte virksomheders accept af aftalen også en accept af de her nævnte fælles rammer for prisreguleringen. Efter den endelige tiltræden af aftalen med ELFOR vil virksomhederne derfor være afskåret fra at kræve en eventuel underdækning fra perioden fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2003 indregnet i priserne, såfremt dette indebærer, at det samlede indtægtsloft nævnt i 2. pkt. overskrides.

Økonomi- og erhvervsministeren vil ved udarbejdelsen af den kommende bekendtgørelse om den fremtidige indtægtsrammeregulering for net- og transmissionsselskaberne sikre, at reglerne er i overensstemmelse med aftalen med ELFOR, jf. bilag 2 i bemærkningerne til lovforslaget.

Stk. 3 svarer til lovforslagets § 1, nr. 71.

Til nr. 12

Der har under 1. behandling af lovforslaget været rejst kritik af den foreslåede nye affattelse af § 72, der regulerer prisfastsættelsen af elektricitet leveret fra en forsyningspligtig virksomhed. Blandt andet er der fremsat en række kritiske kommentarer til lovforslaget om, at den foreslåede prisregulering vil hindre et velfungerende elmarked. Endvidere har der været rejst kritik af, at forbrugerne med lovforslagets prisbestemmelser ikke på forhånd vil kunne kende den pris, som de skal betale for deres elleverancer fremover, fordi det af lovforslaget fremgår, at prisen løbende skal fastsættes til en pris, der modsvarer den faktiske timepris på elspot.

Det fremgår af ændringsforslaget, at forsyningspligtige virksomheder til ikketimemålte erhvervsdrivende forbrugere og ikkeerhvervsdrivende forbrugere månedligt senest 10 hverdage før et kvartalsskift skal udmelde og offentliggøre den pris, virksomheden vil opkræve for det efterfølgende kvartals elleverancer. Prisen skal modsvare markedets prisniveau for tilsvarende forbrugssegmenter og leveringsvilkår. Der sigtes hermed til de prissikringskontrakter, som der er mulighed for at opnå for den pågældende periode. Hertil kan der tillægges eventuelle udgifter til varetagelse af købsforpligtelser efter § 62, samt administration heraf. Prisen kan eksempelvis offentliggøres på virksomhedens hjemmeside, samtidig med regningsudstedelser, på telefonsvarer eller lignende.

Prisen for elektricitet leveret fra en virksomhed i dens egenskab af forsyningspligtig virksomhed til timemålte erhvervsdrivende forbrugere, hvis leveringsaftale med en anden leverandør er ophørt, fastsættes dog som foreslået i det fremsatte lovforslag til en pris, der svarer til timeprisen på elspot i det prisområde, hvor forbrugeren aftager sin elektricitet, tillagt et balancerings- og administrationsbidrag. Administrations- og balanceringsbidraget fastsættes efter de principper, der er nævnt i bemærkningerne til det fremsatte lovforslags § 1, nr. 75.

Den foreslåede prisfastsættelse i stk. 2 for timemålte erhvervsdrivende forbrugere gælder dog kun i de tilfælde, hvor leveringsaftalen med en anden elleverandør er ophørt, herunder i de tilfælde, hvor leverandøren anmelder betalingsstandsning, indgiver konkursbegæring eller erklæres konkurs og af den årsag stopper leveran-